

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Oromský nacionalismus
Jana Černá

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra antropologie

Studijní program Antropologie

Studijní obor Sociální a kulturní antropologie

Bakalářská práce

Oromský nacionalismus

Jana Černá

Vedoucí práce:

PhDr. Jan Záhořík, Ph.D.

Katedra historických věd

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013 .....

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce PhDr. Janu Záhoříkovi, PhD. za odborné vedení, cenné rady, trpělivost i čas, který mi obětoval.

Obsah

1 ÚVOD	1
1.1 Oromie a její obyvatelé	3
2 NACIONALISMUS.....	7
2.1 Primordialismus vs. Modernismus.....	7
2.2 Benedict Anderson	8
2.3 Výše zmíněné teorie projevující se v oromské společnosti.....	9
2.4 Schöpflin a jeho nacionální mýty	11
3 PŮVOD OROMŮ	12
3.1 Zdroje	12
3.2 Starodávná civilizace.....	12
3.3 Raná historie Oromů a jejich přítomnost v Etiopii před 16. stoletím.....	14
3.3.1 Domovina Oromů.....	16
4 MODERNÍ HISTORIE A FAKTORY, KTERÉ OVLIVNILY VZNIK OROMSKÉHO NACIONALISMU	18
4.1 Podmanění oromských států Habešany	18
4.2 Druhá polovina 20. století	20
4.2.1 Vláda versus Oromové	23
5 SOUČASNÁ ETIOPIE, ROLE JAZYKA A VOLÁNÍ PO JEDNOTĚ.....	28

6 ZÁVĚR	37
7 SEZNAM ZKRATEK.....	39
8 ZDROJE	40
8.1 Použitá literatura	40
8.2 Internetové zdroje	42
9 RESUMÉ	44

1 ÚVOD

Díky politické nestabilitě, vysoké úmrtnosti, častým válečným konfliktům, vysoké nezaměstnanosti, rozrůstání slumů a mnoha dalším důvodům je celý africký kontinent obvykle Evropany chápán jako zdroj problémů. Za jednu z nejvíce takto „problémových“ afrických zemí je považována Etiopie, která je v současné době představována jako jeden z nejchudších států světa. Ta, navzdory své kulturní rozmanitosti, je však často vědci opomíjena. Veškerý zájem akademiků o Afriku se točí totiž kolem kolonialismu, avšak Etiopie je jediným africkým státem, který Evropany kolonizován nikdy nebyl.¹ Během své historie prošla několika nadnárodními konflikty a zároveň se potýká s velkými vnitrostátními problémy a lokálními konflikty, které ve velké míře souvisí s populací Oromů žijící v Oblasti Oromie (někdy také Oromiyaa, Oromiya nebo Biyya-Oromo²).

Cílem této práce je popsat vznik nacionalismu u etiopské populace Oromů a poukázat na klíčové faktory tohoto procesu. Diskutovány budou také lokální konflikty a současné problémy, které Etiopie momentálně řeší.

V části věnované nacionalismu bude mým primárním zdrojem Gellnerova teorie nacionalismu popsaná v knize nazvané *Nacionalismus*. Tato teorie je dnes v akademických kruzích běžně uznávána a Ernest Gellner je považován za jednoho z nejdůležitějších teoretiků nacionalismu. Dále zde budou představeny také teorie dalších uznávaných odborníků – Benedicta Andersona a George Schöpflina.

Následující kapitoly se pak budou věnovat zejména historii Oromů, protože současný stav Etiopie a postavení jednotlivých populací ve

---

¹ KOZÁK, Jaromír. *Etiopská kniha mrtvých*. Praha: Eminent, 2004. S. 9.

² MELBAA, Gadaa. Oromia: an Introduction. *Gadaa.com* [online]. Khartoum, 1988 [cit. 24.10.2012]. Dostupné z: <http://www.gadaa.com/theland.html>

společnosti není záležitostí posledních několika let, ale přinejmenším posledního století, ne-li více.

První kapitola z historie bude věnována rané historii. Nejdříve se zaměříme na starodávnou civilizaci Kúšitů, ze které se Oromové vydělili a poté se pokusíme předložit důkazy o přítomnosti Oromů v regionu již celá staletí před zmiňovaným 16. stoletím. Mým hlavním zdrojem při psaní této kapitoly bude kniha *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Autoři této publikace považují mnoho dosavadních děl o historii Oromů před 16. stoletím za nevhodný materiál pro studium oromské historie. Věří, že historie Oromů byla záměrně překrucována a zkreslena a proto se jejich dílo opírá především o orální tradici Oromů. Z tohoto důvodu považuji tuto publikaci za cenný zdroj informací.

Kapitola následující je zaměřena na moderní historii Oromů a jejich vztahy s Habešany³. Především na onen milník v podobě expanze Habešanů. Dále se pak seznámíme s některými panovníky, jejich pokusy o sjednocení Etiopie a s konflikty, k nimž v důsledku jednání panovníků docházelo. Bude zmíněn i pád posledního císaře, nastolení republiky a vláda Dergu. Následně i jeho pád a ustavení nové vlády, která původně pro populace Etiopie znamenala naději na změnu k lepšímu. Diskutována bude také možnost genocidy páchané vládou na oromských obyvatelích státu. Tato část práce se opírá především o práce etiopských autorů, z nichž nejčastěji citovanými díly budou práce Mekurii Bulchy, profesora sociologie, který momentálně působí na univerzitě v Mälardalenu ve Švédsku a poměrně detailně se ve svých pracích věnoval moderní historii Oromů. Využity budou také internetové zdroje. Stránky Oromia Support Group (OSG), kde jsou publikovány články akademiků vyjadřující se k současnému i minulému dění v Etiopii a dále také oficiální stránky

---

³ Termín Habešané se dnes v češtině už příliš nepoužívá a obvykle odkazuje k historické říši Habeš. Oromští autoři však termínem Habešané označují i současné obyvatele severní části Etiopie, tedy Amhary a Tigrejce. Z tohoto důvodu bude v této práci termín používán stejným způsobem, tedy bude označovat výše zmiňované současné Etiopské populace.

Oromo Liberation Front (OLF), kde jsou publikovány jak texty akademiků, tak příspěvky oromských aktivistů.

V další kapitole se pak pokusíme identifikovat nejdůležitější faktory oromské historie, které vedly ke vzniku oromského nacionalismu a bude se věnovat také současným problémům a stanoviskům, která vůči těmto problémům zaujali samotní Oromové. Protože zde budou diskutovány současné problémy etiopského státu, bude se kapitola opírat především o internetové zdroje. Výchozím bodem pro mne byl server Gadaa.com, který slouží Oromům v diaspoře k získávání aktuálních informací o událostech v Etiopii a zároveň se snaží šířit povědomí o Oromech ve světě. Dále jsem čerpala opět z oficiálních stránek OLF a snažila se tak podat pohled oromských nacionalistů na některé problémy sužující současnou Etiopii.

1.1 Oromie a její obyvatelé

Oromie je největším regionem Etiopie. Na severu sousedí s regiony Amhara, Afar, a částečně s regionem Somalia, na západě se Súdánem a regiony Beningšangul-Gumuz a Gambella, jejím jižním sousedem je Keňa a region s názvem Stát jižních národů, národností a lidu a východním sousedem je Somalia. Oromie je vnitřně rozčleněna ještě na 12 dalších regionů – Západní Wellega, Illubabor, Východní Wellega, Jimma, Západní Shewa, Severní Shewa, Východní Shewa, Arsi, Západní Harerghe, Východní Harerghe, Bale a Borena.

Součástí socio-politické organizace Oromů byl po celá staletí systém gada. Systém gada je způsob organizace oromské společnosti, který řídí snad všechny oblasti života Oromů. Tento princip byl základem nejen politického systému regionu a má moc utvářet pravidla a zákony svým členům. Každý mužský člen společnosti má plné právo volit představitele Gada (Gada leader) a být volen. Celé předsednictvo (presidium) se pak skládá celkem z devíti lidí, kteří zůstávají ve funkci po osm let. Poté jsou uspořádány nové volby. Pokud tito mocní neplní, co

se od nich očekává, je možné svolat shromáždění, kde se sejdou všichni zástupci celé oromské populace a ti rozhodnou o jejich nahrazení. Rozhodnutí takového shromáždění je konečné a není možno ho měnit.⁴ Systém gada ale není pouze politickým principem, původně vznikl jako čistě religiózní instituce, která se však časem proměňovala a později pronikla i do oblasti kultury a politiky. Společnost rozděluje do věkových kategorií a od kategorie, v níž se muž či chlapec ocitá, se odvíjejí jeho práva i povinnosti.⁵ Systém gada je důležitý také zejména pro dataci určitých událostí, protože Oromové jako standardní jednotku pro měření času užívají dobu vlády jednoho vedení Gada (dobu vlády zvolených představitelů), tedy již zmíněných osm let.⁶ Ve 20. století se pak také stal symbolem jednoty a zdrojem sebeidentifikace pro všechny Oromy. Tento systém fungoval až do 19. století, kdy vznikla po expanzi Habešanů Etiopie v dnešním smyslu slova.

Dalším důležitým principem, který ovlivňuje víru a především filozofii Oromů je safu, jakýsi soubor morálních zásad a etických závazků. Vede k respektování všech věcí, tvorů a v první řadě stvořitele. Měl by člověku ukázat správnou cestu a způsob, jak nejlépe žít svůj život. Pokud dotyčný nerespektuje, co respektováno být má, je označen za člověka postrádajícího safu a je zahanben.⁷ Poměrně problematické je pak vymezit náboženství souhrnně pro všechny skupiny Oromů; ačkoliv si často ponechávají určité prvky tradiční (monoteistické) víry, někteří Oromové jsou křesťané, zatímco jiní muslimové. Proto se zde náboženstvím zabývat nebudeme.

---

⁴ MELBAA, Gadaa. Oromia: an Introduction. *Gadaa.com* [online]. Khartoum, 1988 [cit. 1.11.2012]. Dostupné z: www.gadaa.com/culture.html

⁵ HAILE, Alemayehu. *Gada system. The Politics of Tulama Oromo*. Finfinnee: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2009. S. 38

⁶ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 51.

⁷ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 28-30.

Již bylo zmíněno, že vnitrostátní problémy Etiopie souvisí s populací Oromů a částečně i s jejich původem. V mnoha studiích se dočteme, že Oromové přišli do Etiopie v 16. Století z jihu, tedy mnohem později, než ostatní etiopské populace. Někdy je dokonce událost označována jako „vpád oromských kmenů“⁸ a Sylvia Pankhurst přirovnala ve své knize *Ethiopia: A Cultural History* expanzi Oromů k „nájezdům Vandalů a Hunů v Evropě“⁹. Když se Oromové usadili v centrální Etiopii, nebyli Habešany žijícími v severní části dnešní Etiopie přivítáni zrovna vřele. Byli nazýváni cizáky, vetřelci a jinými podobnými pejorativními jmény. Později došlo ke kolonizaci centrální Etiopie Habešany, a proto se začali Oromové domáhat svých práv a rovnosti s ostatními Etiopany. A tyto snahy pokračují dodnes. Situace dokonce zašla tak daleko, že neobvyklé nejsou ani myšlenky na odtržení Oromie od Etiopie a vytvoření samostatného oromského státu.

Kniha *History of the Oromo to the Sixteenth Century* se úspěšně snaží vyvrátit tuto teorii o příchodu Oromů v 16. století. Ukazuje se, že Oromové žili v centrální Etiopii pravděpodobně mnohem dříve, než se předpokládalo. Pak byli vytlaceni a v již zmíněném 16. století se do Etiopie pouze vrátili. V té době totiž docházelo k lokálním konfliktům mezi křesťany a muslimy. Oromové tedy sledovali situaci a využili zmatků k dobytí kdysi ztracených oblastí.¹⁰ Jejich historie však byla po celá desetiletí záměrně zkreslována a překrucována vládnoucí vrstvou a lokální autoři sepisovali historii tak, aby se této třídě zavděčili a uspokojili ji.¹¹ Studium oromské historie bylo často považováno za zbytečné

---

⁸ BAAR, Vladimír. *Národy na prahu 21. století. Emancipace nebo nacionalismus?*. Ostrava: Tilia, 2002. S. 313.

⁹ TASEMA, Ta'a. *The political economy of western central Ethiopia: From the mid-16th to the early-20th centuries*. Ph. D. dissertation. Michigan State University: 1986. S. 26.

¹⁰ TASEMA, Ta'a. *The political economy of western central Ethiopia: From the mid-16th to the early-20th centuries*. Ph. D. dissertation. Michigan State University: 1986. S. 16.

¹¹ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 3.

a etiopští historikové se zaměřovali především na semitské populace v severní Etiopii, tedy na amharské a tigrejské obyvatele Etiopie.¹²

Sami Oromové se cítí být původními obyvateli a prohlašují, že bychom se měli ptát spíše vládnoucích vrstev, odkud přišly, nikoliv Oromů. Sami sebe chápou jako demokratický, mírumilovný národ, ačkoli ve straších publikacích jsou označováni za barbarské a agresivní lidi.¹³

Dalším faktorem, který hluboce ovlivnil současné postavení Oromů a jejich vnímání sebe sama v rámci etiopské společnosti je období přelomu 19. a 20. století, kdy došlo k expanzi etiopského státu, která zasáhla i řadu oromských politických útvarů. Toto období je Oromy považováno za jakýsi milník, který chápou jako počátek jejich útlaku a terorizování. Klíčové momenty, které položily základ současnému oromskému nacionalismu se odehrály především za vlády císaře Haile Selassieho. Toto pro Oromy nepříznivé období pak trvá až do dnešních dnů.

---

¹² LEGESSE, Asmarom. *Oromo democracy: an indigenous African political system*. Trenton: Red Sea Press, 2000. S. 2.

¹³ ZÁHOŘÍK, Jan. *Territoriality and Identity: Opposing Views on Oromo Nationalism*. *Oriental Archive* 79, 2011. S. 261 – 280.

2 NACIONALISMUS

Nacionalismus se ve 20. století stal pro evropské společnosti jakýmsi „strašákem“. Od druhé světové války je západními médii neustále demonizován a genocidy páchané během války jsou prezentovány jako výsledky německého nacionalismu. Není tedy divu, že se zájem o nacionalismus probudil již dávno i v antropologických kruzích a vzniklo tak mnoho teorií nacionalismu. Prvním a zásadním krokem byl spor mezi primordialisty a modernisty, který již v současné době nijak dramaticky nepokračuje a spíše utichá. Přesto si ho zde stručně představíme. Ještě před tím je třeba nějakým způsobem nacionalismus definovat. Protože je však formulace tohoto fenoménu nesmírně problematická, spokojíme se s Gellnerovou jednoduchou, avšak výstižnou, definicí a nacionalismus si vymežíme jako „*politický princip, který z kulturní podobnosti činí fundamentální pouto*“.¹⁴

2.1 Primordialismus vs. Modernismus

Primordialismus i modernismus jsou soubory představ, které se pokoušejí vysvětlit původ jednotek, které nazýváme národ, a jsou vůči sobě v protikladu. Podle primordialistů je národ něčím univerzálním a věčným. Vyskytuje se u každého národu a leží v něm již od počátku. Nacionalisté propagující toto stanovisko si uvědomovali, že lidé v dřívějších dobách neměli ponětí o příslušnosti k nějakému národu a nacionalismus se začal objevovat až s rozvojem průmyslové civilizace, a proto vznikla teorie spánku nacionalismu, tzn. nacionalismus byl v lidech zakořeněn už v dávných dobách, národ pouze spal a nyní byl probuzen. Pokud je tedy nacionalismus zakořeněn univerzálně v každé společnosti je tudíž i nevyhnutelný a nutný. Na druhé straně však stojí modernisté, k nimž se v současné době kloní větší část akademické obce, kteří považují nacionalismus spíše za politický princip a konstrukt moderní

---

¹⁴ GELLNER, Ernest. *Nacionalismus*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2003. ISBN 80-7325-023-3. S. 17.

doby. Zatímco Elie Kedourie tvrdí, že nacionalismus vznikl náhodně jako vedlejší produkt činnosti některých myslitelů, Ernest Gellner, jehož teorie je dnes obecně uznávána, přišel s myšlenkou, že nacionalismus je nutným důsledkem určitých společenských poměrů, ale tyto poměry se nevyskytují univerzálně ve všech společnostech. Je ve společnosti hluboce zakořeněn, avšak ani tyto kořeny nejsou univerzálně přítomny všude.¹⁵

Ačkoli se dnes větší část autorů zabývajících se nacionalismem kloní modernismu, faktem zůstává, že většina lidí mnohem ochotněji přijímá model primordialistů. Nacionalismus v lidech probouzí silné emocionální pouto k národu a nebývá nijak výjimečné, že jsou lidé za svou zemi ochotni položit život. Nebylo a není tomu jinak ani v případě Oromů. Je nelehké definovat, co je to vlastně národ a ještě mnohem těžší je nalézt důvody vzniku těchto emocionálních pout k něčemu neurčitému a tak abstraktnímu. K této problematice se vyjadřuje Benedict Anderson ve své knize *Imagined Communities* (v českém překladu *Imaginární společnosti* nebo také *Společnosti představy*).

2.2 Benedict Anderson

Benedict Anderson poukazuje na fakt, že nacionalismus nevznikl ani tak v souvislosti s politickými ideologiemi, jako spíše v souvislosti s náboženstvím. Ukazuje, že nacionalismus může lidem dávat odpovědi na podobné otázky a potřeby jako náboženství. Nacionalismus může lidem nabídnout např. ideu národa, který přetrvá a bude „žít“ i po smrti jedince. Podobnost s náboženstvím Anderson ukazuje i na příkladech uctívání památníků a hrobů, přičemž na zemřelé není pohlíženo jako na konkrétní osoby, nýbrž jako na příslušníky určitého národa.¹⁶

---

¹⁵ GELLNER, Ernest. *Nacionalismus*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2003. ISBN 80-7325-023-3. S. 19-28.

¹⁶ ŠETKOVÁ, Alena. Imaginární společnosti Benedicta Andersona. *Inflow: information journal* [online]. 2010, roč. 3, č. 4 [cit. 13.11.2012]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/imaginarni-spolecenstvi-benedicta-andersona>. ISSN 1802-9736.

Významnou úlohu pro vznik nacionalismu připisuje Anderson dále především vynálezu knihtisku a s ním spojené výrobě knih v lokálních jazycích. Díky tomu se pak náboženské společenství začalo štěpit na území podle jazyků. Jazyk má totiž schopnost vytvářet soudržnost. Vznik nacionalismu dále souvisí se změnou v chápání času. Aby byli lidé schopni uvažovat o národě, musí umět přemýšlet o souběžně probíhajících činnostech mnoha lidí na různých místech (Anderson uvádí jako příklad knihu, při jejíž četbě jsme také schopni sledovat paralelně probíhající události mnoha osob). Dalším takovým bodem v utváření nacionalismu jsou přesně vymezené hranice, které se stávají symbolem a je tak usnadněno vymezení národa.¹⁷

Anderson „*neoznačuje nacionalismus za náhradu náboženství nebo za důsledek odklonu od náboženství, ale upozorňuje, že je zapotřebí nacionalismus chápat ve spojitosti s kulturními systémy, které ho předcházely*“¹⁸. Anderson tedy tvrdí, že naprostá odevzdanost národu a oslavování těch, jež za něj padli, pramení z podobnosti nacionalismu s náboženstvím a s představami, které jedinci umožňují se s národem identifikovat, jako jsou symboly nebo řeč.

2.3 Výše zmíněné teorie projevující se v oromské společnosti

Nabízí se otázka, zda tyto Andersonem vyzdvihoované atributy platí pro africké společnosti stejně jako pro ty evropské, protože regiony se liší nejen historickým vývojem ale též myšlením jejich obyvatel. Dalo by se ale říci, že principy, které Anderson s Gellnerem popsali, mohou platit univerzálně. Tedy pokud populace splňuje stanovené podmínky, vzniku nacionalismu nic nebrání. Nacionalismus je podle Gellnera důsledkem

---

¹⁷ ŠETKOVÁ, Alena. Imaginární společenství Benedicta Andersona. *Inflow: information journal* [online]. 2010, roč. 3, č. 4 [cit. 13.11.2012]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/imaginarni-spolecenstvi-benedicta-andersona>. ISSN 1802-9736.

¹⁸ ŠETKOVÁ, Alena. Imaginární společenství Benedicta Andersona. *Inflow: information journal* [online]. 2010, roč. 3, č. 4 [cit. 13.11.2012]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/imaginarni-spolecenstvi-benedicta-andersona>. ISSN 1802-9736.

určitých společenských poměrů. Mesfin Gedlu označuje za moment zrodu etnických skupin dobu obavy z ohrožení expanzionistickými skupinami.¹⁹ Takovým spouštěčem semknutí skupiny a vzniku emocionálních pout k této imaginární skupině mohlo být tedy i dobytí Oromie Habešany, označování Oromů za barbary a cizáky během 16. století a ony pocity méněcennosti a útlaku, které Oromové prožívají minimálně několik desetiletí. Aby však mohli lidé k takové skupině přilnout, musí mít její členové něco společného a to jsou již znaky zmiňované Andersonem – společný jazyk, hranice a symboly. V případě Oromů je takovým symbolem (ač abstraktním) výše popsany systém gada, díky němuž se Oromové identifikují jako Oromové. Nicméně ani ten sám nestačí pro vznik nějaké pan-oromské identity a protože Oromové až do 18. století nevyužívali písmo, nebylo možné, aby se u nich nacionalismus rozvinul dříve. Zajímavé je, že ačkoli část Oromů vyznává islám a část křesťanství, nebrání jim náboženská příslušnost v dialogu a snahách o zrovnoprávnění s Habešany. Ačkoli jsou mezi těmito dvěma náboženstvími velké rozdíly, které aktuálně řeší Evropa a neví si s nimi rady, a ačkoli i v Africe proběhy ve jménu náboženství mnohé války, současní Oromové je nějakým způsobem dokázali překlenout bez větších obtíží a věnují se především snahám o zlepšení životních podmínek, třebaže ani oni nejsou politicky jednotní.

Jak již bylo uvedeno, Gellner tvrdí, že nacionalismus se objevuje pouze za určitých podmínek. Ve své knize *Nacionalismus* uvádí, že pro jeho vznik je potřeba průmyslové společnosti. Pouze ona umožňuje homogenizaci společnosti, protože se vyznačuje velkou gramotností a je orientována na ekonomický růst, což dále umožňuje vysokou sociální mobilitu; zatímco v zemědělské společnosti má kultura jednu zásadní roli, a to posílit hierarchický systém.²⁰ Mezi průmyslové společnosti můžeme

---

¹⁹ GEDLU, Mesfin. *Subsaharská Afrika. Problémy demokracie, nacionalismu a mezinárodních vztahů*. Praha: Ústav mezinárodních vztahů, 1998. S. 28.

²⁰ GELLNER, Ernest. *Nacionalismus*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2003. ISBN 80-7325-023-3. S. 35-46.

Etiopii rozhodně zařadit, protože se jedná o stát, který je sice považován za jeden z nejchudších států světa, ale řídí se stejnými principy jako ostatní africké i evropské státy.

2.4 Schöpflin a jeho nacionální mýty

George Schöpflin ve své knize *Myths and Nationhood* identifikoval několik nacionálních mýtů, které mají sloužit k posílení soudržnosti národa. Protože se různě překrývají a doplňují, shrneme je zde do pěti bodů²¹. Jedná se o Mýtus o společném původu, Mýtus o zlatém věku, Mýtus o společném utrpení a nepříteli, Mýtus o znovuzrození a Mýtus o teritoriu.²² I tyto prvky můžeme v oromské společnosti jednoduše identifikovat. 1) Mýtus o společném původu nám představují autoři v knize *History of the Oromo to the Sixteenth Century*, kde tvrdí, že mezi Oromy je obvykle přijímána za domovinu Oromů oblast Modrého Nilu. 2) Za zlatý věk pak může být považováno období před 16. stoletím. 3) Mýtus o společném utrpení a nepříteli je evidentní. Nepřítelem jsou zde Habešané (Amharové a Tigrejci), kteří na přelomu 19. a 20. století dobyli území obývaná do té doby Oromy. 4) Mýtus o znovuzrození představují různá hnutí usilující o rovnost Oromů s ostatními národy Etiopie (např. OLF, která většinu svých prohlášení a proslovů zakončuje slovy „Oromie bude svobodná“ nebo OSG – Oromia Support Group snažící se šířit povědomí o porušování lidských práv v Etiopii...). 5. Mýtus o teritoriu pak reprezentuje oblast Oromie.

---

²¹ Toto shrnutí je přejato z přednášky o nacionalismu Mgr. Tomáše Hirta, Ph.D. z 27. 3. 2012 (v rámci předmětu KSA/PSMS).

²² SCHÖPFLIN, George. *The Functions of Myth and a Taxonomy of Myths*. In: HOSKIN, Geoffrey A., George SCHÖPFLIN. *Myths and Nationhood*. London: C. Hurst & Co. Publishers, 1997. S. 19-35.

3 PŮVOD OROMŮ

3.1 Zdroje

Jak jsem zmínila již v úvodu, v mnoha publikacích se dozvídáme o tom, že osídlení Etiopie Oromy proběhlo až v 16. Století, v důsledku čehož byli Oromové nazýváni cizáky a vetřelci a jejich existence v tomto regionu je tedy považována za poměrně nedávný fenomén. Autoři knihy *History of the Oromo to the sixteenth Century*, která bude při psaní této kapitoly mým primárním zdrojem, však tento názor nesdílí a úspěšně se ho pokoušejí vyvrátit.

Autoři výše zmiňované knihy jsou přesvědčeni, že historie Oromů byla záměrně překrucována a upravována etiopskou vládnoucí vrstvou a tudíž se nemohou spoléhat ani na kroniky a další psané zdroje. Rozhodli se tedy získávat informace především od starších (Oromů i dalších populací). Oromové jsou prý známi pro svou dobrou genealogickou paměť a orální tradici a říká se, že smrt staršího Oroma je jako zničení knihovny.²³ Z tohoto důvodu bude mým zdrojem při psaní této kapitoly především již zmiňovaná kniha.

3.2 Starodávná civilizace

Pro objasnění vztahů mezi Afričany existují dvě metody. První je založena na fyzické podobnosti (barva pleti, typ vlasů, držení těla aj.) a druhá spočívá v dělení podle jazyků. V Africe existují tři velké jazykové rodiny: afroasijská, nilosaharská a nigerokonžská. Oromština je lingvisty řazena mezi kúšitské jazyky, které spadají mezi afroasijské jazyky. Kúšitské jazyky dnes dělíme na severní, centrální, východní a jižní skupinu (příčemž oromština patří k východní skupině), ale jazyky všech těchto skupin vychází z jazyka starodávné populace Kúšitů, která kdysi

---

²³ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 7.

sídlila jižně od Egypta v oblastech dnešního Súdánu. Kúšitská civilizace byla ve své době poměrně vyspělá a podobala se té egyptské. Mezi těmito dvěma civilizacemi pak došlo ke konfliktu a Kúšité byli donuceni stáhnout se na jih. Brzy však do Afriky začaly pronikat semitské populace z Asie, obsazovat oblasti dnešní Etiopie a mísit se s místním obyvatelstvem. Tak vznikla říše Axum a oblast, kde ležela (tedy dnešní severní Etiopie) byla pojmenována po jejích nových obyvatelích Habeš. Axum odstříhl Kúšity od přístavů a poté došlo k válce, kterou Kúšité prohráli. Někteří byli asimilováni mezi Habešany, ale mnoho z nich cestovalo pod nátlakem nových populací dále na jih. Oromové jsou právě jednou ze skupin těchto Kúšitů.²⁴

Přítomnost Kúšitů v severovýchodní Africe již v dávných dobách je prostě nepopíratelný fakt, pro který svědčí všechny studie a není důvod o něm pochybovat. Jejich přítomnost potvrzují dokonce i drobné detaily jako ten, že když Arabové přišli v 7. století do Axumu žádat o azyl, král Nagasi je prý přivítal slovy „Ashamaa, ashamaa, ashamaa“, což byl v kúšitském jazyce pozdrav, který má stejný význam jak v oromštině, tak v mnoha dalších kúšitských jazycích (jako např. Agaw, Sidama, Gedeo aj.). I takováto drobnost podporuje myšlenku přítomnosti Kúšitů (včetně Oromů) v severní Etiopii během období Axumu.²⁵

Po vzestupu Islámu se pak Kúšité (Oromové) ocitli mezi dvěma odlišnými světy – ze severu přes Axum přicházeli křesťanští Semité a z východu přes Somálsko naopak Semité muslimští. Přestože někteří Oromové přijali křesťanskou víru a jiní muslimskou, stále si někteří ponechávají prvky původního náboženství, na kterém můžeme pozorovat jeho původ v náboženství Kúšitů (např. extrémní význam černé barvy, která je považována v obou náboženstvích za symbol svatosti a božství). Další důkazy původu Oromů mezi Kúšity můžeme spatřit i v původu

---

²⁴ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 23.

²⁵ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 24.

některých slov nebo názvů měst. V oblasti bývalého Axumu se například objevuje mnoho měst, která mají v názvu obsaženo slovo *ona* (Ona Negus, Ona Zagwe a další). Toto slovo pochází z kúšitského jazyka (z doby, kdy tuto oblast Kúšité obývali) a v dnešní oromštině znamená pustý dům (nebo opuštěné místo).²⁶ Také je možné si povšimnout, že mnoho kúšitských populací užívá typ organizace založený na věkových kategoriích, jako je tomu u systému gada. Je tedy možné, že systém gada mohl existovat v nějaké formě už u starodávných Kúšitů, ještě v době, než došlo k jejich dělení na další skupiny.²⁷ Podobných lingvistických důkazů o původu Oromů v kúšitské populaci je celá řada.

3.3 Raná historie Oromů a jejich přítomnost v Etiopii před 16. stoletím

Je jisté, že v 16. století Oromové Etiopii již obývali, ale často bývá popírán názor, že by zde Oromové sídlili už před tím. Ve vyprávěních o Habeši se Oromové vyskytují jen okrajově a nejčastěji jsou úplně ignorováni. O to více se pak ale o nich hovoří v souvislosti s migrací v 16. století, kdy jsou líčeni jako barbaři a násilníci.²⁸

Protože tato část je velmi důležitá pro chápání Oromů sebe samých jako původních obyvatel a může být zdrojem pocitů křivdy vůči vládnoucí vrstvě, pokusím se zde nastínit stručně jejich historii (přičemž se pro jeho komplikovanost nebudu věnovat rozdělení a štěpení klanů a větví a ponechám tyto skutečnosti mimo) nebo spíše předložit důkazy o jejich přítomnosti v oblastech Etiopie již několik staletí před výše zmiňovaným 16. stoletím.

---

²⁶ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 40 – 41.

²⁷ HAILE, Alemayehu. *Gada system. The Politics of Tulama Oromo*. Finfinnee: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2009. S. 38

²⁸ SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph. D. dissertation. University of California: 2005. S. 242.

Kronika *The Conquest of Abyssinia* jasně Označuje Oromy za obyvatele říše Ifat (severovýchodní část dnešní Etiopie a část severního Somálska) již během 30. let 16. století. Podle Oromské orální tradice zde v roce 1533 žila už šestá generace Oromů. Pokud má jedna generace 25-35 let, znamenalo by to, že zde žili už 150 – 180 let (od roku 1353 – 1383). Středověká kronika *The Glorious Victories of Amda-Siyon* (též Seyon; křesťanský císař, který vládl oblasti Etiopie v letech 1314 – 1344) popisuje vysídlení části Oromů z jejich osad a jejich stěhování směrem na jih, což dokazuje jejich přítomnost v regionu již v počátku 14. Století. Dokonce máme i doklady přítomnosti Oromů z období vlády Yekuno Amlaka (doba vlády 1270 – 1285) pocházejícího ze stejné dynastie jako Amda Siyon. Říká se o něm, že jeho matka byla otrokyní bohatého náčelníka. Conti Rossini, italský historik, tvrdí, že tím náčelníkem byl azazch (velitel) Challo, což je jméno oromských osadníků ve Wallo a titul azazch ukazuje na jeho příslušnost k vládnoucí vrstvě. Už před vládou Yekuno Amlaka existovala v etiopské provincii Menz vesnice s názvem Galla Gurr, jejíž název vychází z oromštiny a znamená kupa kamení (pile of rock). Hromady kamení byly používány Oromy také v boji při defenzivě a několik takových valů se nám dochovalo. Nálezy z nich byly datovány do 8. – 10. století a jedna z tradic dokonce hovoří o přítomnosti Oromů v oblasti Menz již během zavádění křesťanství v Axumu, což je zhruba první polovina 4. století.²⁹

Pro teorii o přítomnosti Oromů v Etiopii před 16. Stoletím svědčí také mnoho analýz názvů míst a vesnic, na které je odkazováno v psaných dokumentech ze starší doby. Např. v regionu Shawa, který je dnes z větší části součástí Oromie leží místo zvané Minajar, což je složenina oromských slov *mana ijari* (budovat dům), o němž se zmiňují již dokumenty ze 12. století.³⁰

---

²⁹ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 42 – 47.

³⁰ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 63

Podle orální tradice Oromů Macha (patřící mezi pastevece – Borana) ale bylo Shawa a Wallaga osídleno zemědělskými Oromy dávno před tím, než sem přišli Borana, což se odehrálo někdy na přelomu 15. a 16. století. Těmto zemědělcům se říká Orom Duro (nebo také Gabaroo) a údajně žili původně v Egyptě, kde však byli opakovaně napadáni nepřítelem a proto se rozhodli odejít a cestovali na jih. Bohužel tato tradice už nám neříká, kdy přesně k těmto událostem došlo a jaký je pak vztah mezi těmito Oromy a výše zmiňovanými Kúšity.³¹ Je ale pravděpodobné, že Orom Duro jsou potomci Oromů, kteří se v období před 16. stoletím nestěhovali s ostatními Oromy na jih, ale rozhodli se setrvat v regionu. Tuto teorii však odmítají přijmout Habešané, kteří jsou přesvědčeni, že Orom Duro nemohou být potomci Oromů, protože Oromové před 16. stoletím Etiopii nikdy neobývali.³²

3.3.1 Domovina Oromů

Na hledání domoviny Oromů existují dva různé pohledy. Ten první hledá jejich kořeny mimo Afriku, ten druhý je naopak situuje do severovýchodní Afriky.

Jedním z prvních vykladačů oromského původu byl Alaqa Atsma, který pokládal za jejich domovinu Francii a tvrdil, že se Oromové oddělili od známých Galů (odtud by pak pocházelo dříve užívané označení pro Oromy Galla). Otec Baltezar Tellez zase Oromy považoval za bílé lidi, kteří byli v dávných dobách podrobeni Israelitům. Další autoři zase tvrdí, že Oromové přišli do Afriky z Asie, konkrétně z oblasti Perského zálivu. V rámci druhého zmiňovaného pohledu pak autoři situují kořeny Oromů

---

³¹ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 63.

³² HAILE, Alemayehu. *Gada system. The Politics of Tulama Oromo*. Finfinnee: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2009. S. 38.

do Somálska, Súdánu, jižní Etiopie nebo obecně do severovýchodní Afriky.³³

Podle oromské orální tradice, která je široce akceptována, je za původní domovinu Oromů považováno povodí Modrého Nilu (což je severní až severozápadní oblast dnešní Etiopie a východní část Súdánu), které sloužilo jako politicko-náboženské centrum v období 5. – 8. století n.l. Tomu také nasvědčuje velký význam řeky Nil v životě Oromů.³⁴ Nicméně hledání jakékoliv domoviny je nesmírně komplikovanou záležitostí, kterou často ani zodpovědět nelze.

---

³³ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 37 – 39.

³⁴ HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinne: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. S. 53.

4 MODERNÍ HISTORIE A FAKTORY, KTERÉ OVLIVNILY VZNIK OROMSKÉHO NACIONALISMU

4.1 Podmanění oromských států Habešany

Až do 19. století byli Oromové nezávislí a tvořili několik samostatných států, avšak koncem zmiňovaného století Habešané žijící v oblasti severní Etiopie (bývalá říše Axum) zahájili svou expanzi a s pomocí evropských koloniálních velmocí dobyli mimo jiné také oblasti obývané Oromy a rozšířili tak svou říši o rozsáhlé území. Etiopie je tedy jediným africkým státem, který nebyl kolonizován Evropany ale africkým obyvatelstvem a toto období je Oromy považováno za počátek jejich útlaku a vykořisťování.³⁵

Habešané pořádali na Oromy nájezdy, drancovali vesnice a často Oromy unášeli a poté prodávali do otroctví do severní Afriky a arabských států. K této tíživé situaci svým dílem přispěl také hladomor a mnoho Oromů prchalo pryč z Etiopie, zatímco jiní se pokoušeli proti Habešanům bojovat. Někdy bývá uváděn příklad oromského státu Guma, jehož princ (a nástupce Habešany popraveného krále) Firrisaa Abba Joobiir v Súdánu sestavil z uprchlíků armádu a překročil etiopskou hranici. Vyzýval náčelníky Gummy, aby proti Habešským dobyvatelům vyhlásili džihád. Po dvou letech bojů však byl Firrisaa poražen, zajat a popraven a Habešané tak pouze upevnili svou pozici v regionu.³⁶ Během těchto bojů, které komplikoval ještě hladomor, byl počet Oromů zredukován na polovinu (z původních deseti milionů na pět) a ti, kdo v Etiopii zůstali, získali status gabbar, což je označení pro nevolníka.³⁷

---

³⁵ Oromia and The Oromo People. *Oromo Liberation front* [online]. [cit. 21.2.2013]. Dostupné z: <http://www.omoliberationfront.org/OromiaBriefs.htm>

³⁶ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

³⁷ Oromia and The Oromo People. *Oromo Liberation front* [online]. [cit. 21.2.2013]. Dostupné z: <http://www.omoliberationfront.org/OromiaBriefs.htm>

Ukazuje se také, že docházelo k jednáním mezi etiopskou vládou a britským ministerstvem zahraničí (protože často Oromové utíkali do britských kolonií, především do Súdánu a Keni), během nichž Etiopie požadovala repatriaci oromských uprchlíků. Nicméně Britové odmítli násilně navracet Oromy do Etiopie, protože to považovali za morálně nepřipustné.³⁸ Podle britského deníku *The Times* byl život v tomto systému pro Oromy dokonce mnohem horší než otroctví.³⁹

Za zmínku pak také stojí osoba prince Iyasu Mikaela, který vládl v letech 1913 – 1916. Přídomek Lij (princ) získal, protože nikdy nebyl korunován a nebyl tedy přímo králem. Iyasu byl synem vládce Oromů Wallo a dcery Menelika II., etiopského císaře. Vládcem se stal ve velmi mladém věku; v období, kdy byl ještě teenagerem a jeho názory tak byly velmi neobvyklé, přesto často moudré. Pokoušel se smířit obyvatele říše a vybudovat multietnický, mnohonáboženský stát. Byl ochotný naslouchat obyčejným lidem, mezi které se často vydával a aby ukázal svou náboženskou neutralitu, navštěvoval jak mešity, tak kostely. Křesťanská šlechta se však cítila těmito názory ohrožena a proto byl Iyasu exkomunikován a sesazen z trůnu. Jeho svržení vedlo k občanské válce, za kterou opět tisíce lidí zaplatily životem a mnoho dalších vyhnáním. Iyasu se nějakou dobu skrýval v afarských nížinách, později byl zajat a uvězněn. Říká se, že Haile Selassie (etiopský císař v letech 1930 – 1974) ho nechal během etiopsko-italské války popravit. Dodnes je Iyasu v knihách zabývajících se etiopskou historií nazýván největší hrozbou, které kdy Etiopie čelila.⁴⁰

---

³⁸ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

³⁹ BULCHA, Mekuria. *Conquest and Forced Migration: An Assessment of the Oromo Experience*. In: HAMESO, Seyoum a Mohammed HASSEN. *Arrested development in Ethiopia: essays on underdevelopment, democracy, and self-determination*. Trenton: Red Sea Press, 2006. S. 32.

⁴⁰ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

4.2 Druhá polovina 20. století

Po Iyasovi pak vládla do roku 1930 dcera císaře Menelika II. (sestra Iyasovy matky), císařovna Zewditu, známá také pod jménem Judith a jejím nástupcem se stal již zmiňovaný Haile Selassie, jehož snahy o modernizaci Etiopie zasadily Oromům (a ostatním populacím jižní Etiopie) tvrdou ránu.⁴¹ Selassie se pokoušel o centralizaci Etiopie a chtěl docílit kýženého stavu prosazováním nadřazenosti amharského jazyka a etiopské ortodoxní církve.⁴² Tento proces je často nazýván amharizací (nebo také etiopizací a oromskými autory někdy dokonce deoromizací). Bylo zakázáno vydávat knihy v oromštině, v učebnicích byli Oromové prezentováni jako lidé bez minulosti a kultury a oromština celkově byla brána jako něco, za co by se lidé měli stydět. Mezi vládnoucí vrstvou převládal názor, že být Etiopanem znamená přestat být Oromem.⁴³ Ačkoli tato opatření měla směřovat k vytvoření jednotného státu, pouze přizivovala v Oromech zášť vůči Habešanům a podpořila tak skupiny vystupující proti režimu.

Během této doby začala vznikat různá hnutí za práva Oromů a dalších populací žijících pod nadvládou Habešanů, která se vláda snažila utlumit. Hybnou silou různých demonstrací a povstání byli především studenti, kteří neměli tolik strachu jako ti, kdo museli chránit svou rodinu, majetek i kariéru.⁴⁴

A v 60. letech 20. století pak došlo k povstání Oromů v regionech Bale a Sidamo, jež se etiopská vláda snažila potlačit bombardováním

---

⁴¹ The Oromo Chronology by Ethiopian Regimes. *Gadaa.com* [online]. [cit. 27.2.2013]. Dostupné z: <http://www.gadaa.com/regimes.html>

⁴² ZÁHOŘÍK, Jan. *Etiopie a otázka národní identity: Přehlednutí k ústavám z let 1931, 1955, 1987 a 1994*. Acta Politologica Vol. 3, č. 1, 2011. S. 17 – 28.

⁴³ HASSEN, Mohammed. *Conquest, Tyranny, and Ethnocide against The Oromo. A Historical Assessment of Human Rights Conditions in Ethiopia, ca. 1880s – 2002*. In: GEBISSA, Ezekiel. *Contested terrain: essays on Oromo studies, Ethiopianist discourses, and politically engaged scholarship*. Michigan: Red Sea Press, 2009. S. 23 – 66.

⁴⁴ TAREKE, Gebru. *The Ethiopian Revolution: War in the Horn of Africa*. New Haven: Yale University Press, 2009. S. 25.

zmiňovaných regionů. Výsledkem pak byl útěk tisíců vyděšených Oromů do sousedního Somálska. Tento radikální krok etiopské vlády měl hluboký vliv na vznik oromského nacionalismu a mobilizaci Oromů proti režimu a vládnoucí vrstvě. Zejména mladí muži odcházeli do států středního východu (především do Iráku a Sýrie), kde vstupovali do armády ve snaze získat vojenský výcvik a poté ho využít v partyzánské válce proti režimu. K těmto událostem nemálo přispělo i zavádění nového zemědělství, kdy vláda vystěhovávala Oromy z oblastí, které jim patřily po generace a vytlačila je do regionů, které pro zemědělství nejsou vhodné. Toto vystěhovávání se však týkalo nejen zemědělců ale i pastevců, kteří byli též nuceni k opuštění některých oblastí, aby uvolnili půdu, jež se od této chvíle stávala státním majetkem. Zejména v regionu Arsi se proti těmto změnám zvedla vlna nevole, což vedlo k dalším bojům a nakonec k zabavení celého regionu vládou.⁴⁵

Nespokojenost obyvatel Etiopie narůstala a v roce 1974 vyústila v revoluci, jež byla hojně podporována také Oromy, kteří doufali, že dopomůže k větší rovnosti mezi jednotlivými populacemi Etiopie. Haile Selassie byl svržen a moc nad Etiopií padla do rukou Prozatímní vojenské správy (tzv. Derg).⁴⁶ První revoluční náznaky pádu režimu se objevily v kasárnách u vojáků v jižní Etiopii. Vojáci si stěžovali na špatné nepoživatelné jídlo a nedostatek pitné vody. Brzy je následovali civilisté. Shromáždili se ve velkém počtu v Addis Abebě a požadovali nápravu vlastních křivd.⁴⁷ Taxikáři byli znepokojeni 50 procentním nárůstem cen nafty, nový vzdělávací systém rozlítl zase učitele.⁴⁸ Když však císař nebyl

⁴⁵ BULCHA, Mekuria. *Conquest and Forced Migration: An Assessment of the Oromo Experience*. In: HAMESO, Seyoum a Mohammed HASSEN. *Arrested development in Ethiopia: essays on underdevelopment, democracy, and self-determination*. Trenton: Red Sea Press, 2006. S. 27 – 53.

⁴⁶ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

⁴⁷ BIZUNEH, Belete. *An agrarian polity and its pastoral periphery: State and pastoralism in the Borana borderlands (southern Ethiopia), 1897-1991*. Ph.D. dissertation. Graduate school of arts and sciences. Boston University: 2008. S. 345-348.

⁴⁸ EIDE, Oeyvind M. *Revolution & Religion in Ethiopia. The growth & persecution of the Mekane Yesus Church, 1974-85*. Oxford: James Currey Ltd., 2000. S. 98.

schopen na tyto požadavky reagovat natož sjednat nápravu, společnost se radikalizovala a 12.9.1974 Derg sesadil císaře, zrušil monarchii a začal zavádět politické, sociální a ekonomické reformy.⁴⁹

Autoritářská politika Dergu však vedla pouze k dalším konfliktům. V roce 1977 Derg vyhlásil Rudý teror⁵⁰, což vedlo k tisícům mrtvých lidí, zejména šlo o studenty a vzdělané lidi. Proti tomu se samozřejmě odpůrci režimu chtěli bránit a začali tedy zakládat různé osvobozené fronty, z nichž jednu jsme zde již zmiňovali (OLF), které se zapojily do boje za nezávislost Oromů na etiopském právu.⁵¹

Brzy po nástupu vláda začala znárodňovat majetek. Rychlost, s jakou tak činila, a žádná kompenzace pro původní vlastníky vedla k obecné nespokojenosti a nepokojům. Rozhořčení také budil fakt, že situace nebyla ve všech regionech stejná. Ačkoli se znárodňování týkalo i severních populací, prakticky se pro ně nic nezměnilo, protože zde, na rozdíl od jižnějších oblastí, fungovala držba půdy. To vše vedlo jen k dalším nepokojům a konfliktům.⁵²

V roce 1977 pak došlo k sérii povstání v jižní Etiopii, konkrétně v regionu Boran (či Borena). Tyto akce se hlásily k odkazu povstání v Bale v 60. letech a musely být tedy potlačeny. Situaci však zkomplikovala tzv. válka o Ogaden, která vypukla v témže roce mezi Etiopií a Somálskem a trvala do roku 1978. Přestože se Etiopii podařilo potlačit povstání i vyhrát válku a události pomohly k upevnění moci Dergu

---

⁴⁹ BIZUNEH, Belete. *An agrarian polity and its pastoral periphery: State and pastoralism in the Borana borderlands (southern Ethiopia), 1897-1991*. Ph.D. dissertation. Graduate school of arts and sciences. Boston University: 2008. S. 345-348.

⁵⁰ Rudý teror byl kampaní, kterou vláda vedla proti odpůrcům režimu, ti byli bez řádného soudu vězněni a popraveni.

⁵¹ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

⁵² ABEBE, Berhanie. *The economics of ethnic federalism in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. Department of Economics. The University of Utah: 2006. S. 51.

jak lokálně, tak celonárodně, nebyla to pro Etiopii nijak příjemná záležitost. Země byla zbídačena a obyvatelé chudli.⁵³

O několik let později byl vyhlášen znovu Rudý teror a všechny tyto události vedly pouze k dalším mohutným obětem na životech, přeplněným věznicím a k dalším útekům Oromů do zahraničí. Podle údajů UNHCR (Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky) bylo v sousedních státech Etiopie (především v Somálsku) půl milionu oromských uprchlíků. V roce 1991 Derg padl a na chvíli zavládla v zemi naděje na zlepšení podmínek a dosažení rovného postavení všech etiopských populací. Moci se s pomocí západního světa, který viděl v Etiopii spojence proti muslimům (už Haile Selassie prezentoval Etiopii jako „*přítele křesťanského Západu na prahu islámského světa*“⁵⁴), chopily tigrejské organizace, v jejichž čele stanul Meles Zenawi. Tím začala v podstatě občanská válka s vládou (snažící se vymýtit oromské občanské organizace a potlačit nacionalismus Oromů považovaný za hrozbu) na jedné straně a se samotnými Oromy na straně druhé.⁵⁵

4.2.1 Vláda versus Oromové

Těsně po pádu Dergu a ustavení nové vlády byla jejím členem i OLF. V roce 1992 však odstoupila z voleb kvůli zastrašování, útokům na její členy a kvůli věznění jejích kandidátů. Vládnoucí strana EPRDF (the Ethiopian Peoples Revolutionary Democratic Front) se tak zbavila hrozby a začala hlásat nutnost vymýcení oromských nacionalistů, jejichž zastánci byli především vzdělanci. Lidé podezřelí ze sympatizování s OLF byli zavíráni nejen do oficiálních věznic ale dokonce byla zřizována neoficiální

---

⁵³ BIZUNEH, Belete. *An agrarian polity and its pastoral periphery: State and pastoralism in the Borana borderlands (southern Ethiopia), 1897-1991*. Ph.D. dissertation. Graduate school of arts and sciences. Boston University: 2008. S. 399-400.

⁵⁴ REID, Richard J. *Dějiny moderní Afriky od roku 1800 po současnost*. Praha: Grada Publishing a.s., 2011. S. 102.

⁵⁵ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

centra pro politické vězně připomínající koncentrační tábory, kde nebylo výjimkou fyzické i psychické týrání vězňů. Humanitární organizace byly prohlašovány za nelegální, majetek zabavován a zaměstnanci věznění.⁵⁶ V letech 1992 až 2001 bylo podle organizace Oromia Support Group popraveno bez soudního řízení přes dva a půl tisíce civilistů a téměř devět set lidí prostě zmizelo.⁵⁷ Do roku 2012 bylo takto popraveno 4 407 podezřelých ze sympatizování s odpůrci režimu a je uváděno 992 zmizení.⁵⁸ Přestože soudy příliš nefungují, stává se, že některý ze soudců rozhodne o propuštění vězně pro nedostatek důkazů. V takovém případě však vězeňský personál často rozhodnutí ignoruje. Tomuto honu na civilisty neunikli ani novináři, jejichž pronásledování a věznění pokračuje dodnes. V devadesátých letech se oběťmi režimu, kromě již zmiňovaných novinářů, stávali v hojných počtech také umělci, především zpěváci, spisovatelé a dramatici.⁵⁹

Zejména hudba je často využívána k vyjádření nesouhlasu se stávajícím režimem a proto se nejvýraznějšími oběťmi režimu mnohdy stávají zejména zpěváci a textaři. Koneckonců i v české historii najdeme několik příkladů, na jejichž pomyslném žebříčku stojí Karel Kryl, symbol boje Čechů proti komunistickému režimu.

Není tedy překvapením, že i v Etiopii se objevili takoví umělci (především v 90. letech). Za své vystupování však nezřídka zaplatili životem (v lepším případě byli pouze donuceni opustit zemi). Nejzářnějšími příklady takových umělců jsou zpěváci Usmayyoo Muussa

---

⁵⁶ TRUEMAN, Trevor. Genocide against the Oromo people of Ethiopia?. *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/enocide-against-the-oromo-people-of-thiopia.html>.

⁵⁷ BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. S. 157 – 183.

⁵⁸ About OSG... *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/>.

⁵⁹ TRUEMAN, Trevor. Genocide against the Oromo people of Ethiopia?. *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/enocide-against-the-oromo-people-of-thiopia.html>.

a Ebbisa Addunya. V roce 1992, když z vlády odstoupila OLF, vláda poslala vojáky s rozkazem zabít tehdy oblíbeného zpěváka Usmayyu, který se vyjadřoval velmi kriticky ke stávající vládě. Pokus se však nezdařil. Usmayyoo byl postřelen, ale místní farmáři ho schovali a ošetřili mu zranění. Těmito událostmi se jeho obliba u Oromů ještě zvedla a proto byl v roce 1998 bezdůvodně uvězněn na 8 let. Těsně po propuštění, v roce 2006, však zemřel na následky způsobené fyzickým i psychickým týráním ve vězení. Druhý ze zmiňovaných zpěváků, Ebbisa Addunya, byl členem hudební skupiny organizace OLF. Jeho texty byly také poměrně provokativní a často se týkaly jednoty Oromů nebo svobody, otevřeně také zpíval o nespravedlnosti či vraždách. V roce 1996 byl Ebbisa zavražděn vládními agenty ve svém vlastním domě v Addis Abebě. Oba dva zpěváci se stali jakýmsi symboly vzdoru a mučedníky a nemálo svými písněmi přispěli k myšlence pan-ormské identity a nacionálnímu cítění Oromů.⁶⁰

Dodnes v Etiopii dochází k lokálním konfliktům, ve kterých umírají lidé. V roce 2000 došlo k vypalování lesů v Oromii, Somali a v regionu Jižních národů. Vláda se tak snažila vyhledat a vymýtit ozbrojené skupiny opozičních hnutí. V rámci těchto opatření byly ničeny farmy a zvířata z nich byla pobita. Pouze v Oromii tak bylo vypáleno 600 000 ha lesů (tj. 6 000 km², pro srovnání - jedná se o větší území než u nás zabírá Ústecký kraj, což je zhruba 7% celé České republiky). Ačkoli vláda tvrdila, že ohně založili neopatrní zemědělci, zvedla se proti těmto opatřením vlna nevole a bylo zorganizováno mnoho demonstrací, jejichž účastníci neprotestovali už jen proti vypalování lesů, ale také proti nucenému odvodu do armády, brutálním zásahům a zabíjení během jiných demonstrací a proti ozbrojeným amharským osadníkům. Výsledkem těchto demonstrací, kterých se účastnili především studenti, bylo několik mrtvých, velké množství zraněných a stovky zadržovaných. O rok později

---

⁶⁰ JALATA, Kulani. The Role of Revolutionary Oromo Artists in Building Oromumma. The Case of Usmayyoo Musa and Ebbisa Addunya. *Oromocentre. The South Eastern Region Melbourne oromo Community* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://oromocentre.org/oromian-story/the-role-of-revolutionary-oromo-artists-in-building-oromumma/>

došlo ke konfliktu mezi oromskými a tigrejskými studenty v kampusu v Addis Abebě. Na koleje pak vtrhla policie, která zde oromské studenty zamkla a bila pažbami zbraní i obušky. V témže roce zemřelo 158 Oromů v konfliktech o půdu a vodní zdroje, které byly věnovány regionu Somali. Některé z těchto konfliktů jsou vyšetřovány, avšak často jsou do nich zapleteni vojáci. Např. v roce 1994 údajně došlo ke konfliktu mezi Guji Oromo a Jižními národy. Později se však ukázalo, že na Oromy ale zaútočili převlečení vojáci.⁶¹ V roce 2000 došlo k jinému incidentu, ve kterém zemřelo 12 Oromů. Údajně se tento konflikt odehrál mezi dvěma různými populacemi Somálců, ale byli zde nalezeni mrtví vojáci v uniformách etiopské armády.⁶²

V Úmluvě o zabránění a trestání zločinu genocidia vydané Organizací spojených národů je genocida definována takto:

„V této Úmluvě se genocidiem rozumí kterýkoli z níže uvedených činů, spáchaných v úmyslu zničit úplně nebo částečně některou národní, ethnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou:

- a) usmrcení příslušníků takové skupiny;*
- b) způsobení těžkých tělesných ublížení nebo duševních poruch členům takové skupiny;*
- c) úmyslné uvedení kterékoli skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení;*
- d) opatření směřující k tomu, aby se v takové skupině bránilo rození dětí;*
- e) násilné převádění dětí z jedné skupiny do jiné.“⁶³*

Trevor Trueman je přesvědčen, že události, které se odehrály v Etiopii, splňují tyto podmínky a na Oromech a dalších populacích Etiopie skutečně byla páchána genocida.

Ervin Staub, profesor psychologie, definoval několik předpokladů pro vypuknutí genocidy, mezi něž zahrnul například ztížené životní

⁶¹ TRUEEMAN, Trevor. Genocide against the Oromo people of Ethiopia?. *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/enocide-against-the-oromo-people-of-thiopia.html>.

⁶² OSG Press Release No. 46. December-2010 (Part II). *Oromia Support Group* [online]. [cit. 14.3.2013]. Dostupné z: http://www.oromo.org/osg/pr46_2.html.

⁶³ Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia. *Informační centrum OSN v Praze* [online]. [cit. 14.3.2013]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-genocida.pdf>

podmínky, totalitní systém, silnou ideologii, potlačování různých skupin, kulturní agresivitu, instituce, v jejichž moci je šikana některých obyvatel a další.⁶⁴ Trueman poukazuje na fakt, že Etiopie tyto předpoklady, dle jeho názoru, splňuje a dodává, že rasismus vůči Oromům je složkou habešské kultury a její nedílnou součástí se stal během kolonizace Oromie v 19. století. Tehdy bylo pro Habešany nutné považovat Oromy za zvířata, aby tak mohli ospravedlnit kolonizaci, jež byla chápána jako civilizační mise (stejným způsobem ji chápali také Evropané).⁶⁵

---

⁶⁴ STAUB, Ervin. *The Roots of Evil: The Origins of Genocide and Other Group Violence*. Cambridge: Cambridge University Press, 1989. S. 21-22.

⁶⁵ TRUEMAN, Trevor. Genocide against the Oromo people of Ethiopia?. *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/enocide-against-the-oromo-people-of-thiopia.html>.

5 SOUČASNÁ ETIOPIE, ROLE JAZYKA A VOLÁNÍ PO JEDNOTĚ

Arthur Lewis tvrdí, že základním problémem afrických států jsou jejich sklony k centralizaci. Naproti tomu Joshua Lincoln je přesvědčen, že problém není v centralizaci, ale především v institucích. Ve své disertační práci píše, že „demokratický problém pluralitní společnosti spočívá ve vytvoření institucí, které dají různým skupinám příležitost podílet se na rozhodování, protože jedině tehdy se mohou cítit jako plnohodnotní členové národa“⁶⁶. I doktor Gemechis Buba, prezident Světové unie oromské evangelické církve, na konferenci v březnu 2012 prohlásil, že spravedlnost pro Oromy je otázkou přístupu ke státní moci.⁶⁷ Instituce, o kterých byla řeč, se tedy v Etiopii dosud vytvořit nepodařilo.

V době císařství takové instituce neexistovaly vůbec a Oromové byli považováni za necivilizované barbary, které je však možno amharizovat a začlenit⁶⁸. Po svržení Haile Selassieho a nastolení prozatímní vojenské vlády zavládl v zemi optimismus, jenž však netrval příliš dlouho. Derg tvrdě potlačoval jakoukoliv opozici, a ačkoliv si vláda uvědomovala, že země je sužována etnickými konflikty, nebyla schopna najít vhodné řešení, které by přineslo zemi klid. V roce 1991 Derg padl a na krátkou chvíli lidé opět uvěřili v lepší zítřky. Nic se však nezměnilo. Elita, která vládla dříve, vládne dál a periferie se jí stále podřizují.

Jako kompromis mezi odtržením regionu od země a centralizovanou vládou a určité řešení etnických konfliktů je často považována politická devoluce. Větší decentralizace politických struktur by měla nabízet prostředky k zabezpečení kohabitace. V praxi je ale těžké

---

⁶⁶ LINCOLN, Joshua. *The Effect of Federalism on Intergroup Relations in Multiethnic States. Evidence from Nigeria and Ethiopia 1960-1998*. Ph.D. dissertation. The Fletcher School of Law and Diplomacy. Tufts University: 2000. S. 2

⁶⁷ BIYYAA, Qeerransoo. There is No Ethiopia Without Oromia – Minnesota OACC Panelists. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=2957>

⁶⁸ BAXTER, P. T. W. *Ethiopia's unacknowledged problem: The Oromo*. African Affairs, Vol. 77, No. 308, 1978. S. 283-296.

jí dosáhnout. Navíc o podobné řešení už se v 70. letech pokoušel Derg a selhal.⁶⁹ Tehdy dostaly autonomii regiony, kde byly konflikty nejprudší a vláda věřila, že větší autonomie podkope narůstající popularitu povstalců. Řešení však nepřineslo ovoce a konflikty pokračovaly i nadále.⁷⁰

I když v dnešních dnech již existuje k vládnoucí straně legální opozice (Oromo People's Democratic Organization, OPDO), nemá mezi občany příliš velkou podporu, zatímco ilegální OLF se těší podpoře mnohem větší. Když padl Derg, OLF vyrazila s jednotkami vojáků osvobozovat oblasti Oromie, než však stihla projít všemi regiony, některé již obsadila TPLF (Tigray Peoples Liberation Front, jedna z tigrejských organizací podporovaná vládou, v jejímž čele stál stejně jako u EPRDF Meles Zenawi). OLF se pokoušela stěžovat si, ale tyto snahy nikam nevedly. Založila tedy centrálu v Addis Abebě, několik dalších poboček v různých městech a začala rekrutovat nové členy. Soupeření mezi OPDO (podporované vládou) a OLF brzy nabralo na síle a už v září 1991 si OLF stěžovala na útoky ze strany OPDO na své příznivce a na uzavírání svých poboček. Proto požadovala, aby armáda EPRDF (podporující OPDO) opustila Oromii. Výsledkem bylo několik krvavých střetů a stovky mrtvých. EPRDF a OLF se začaly navzájem obviňovat z etnických čístek a současně s těmito konflikty probíhaly ještě střety mezi Oromy a Somálci na jejich společné hranici. Brzy se do situace vložily Spojené státy americké a přislíbily Oromům férové jednání pokud ustanou boje. OLF se tedy stáhla, nicméně EPRDF dohodu nerespektovala a OLF se tak cítila být podvedena. Válka tedy pokračovala až do října 1992, kdy byla OLF zneškodněna a oromští nacionalisté utrpěli obrovskou

---

⁶⁹ LINCOLN, Joshua. *The Effect of Federalism on Intergroup Relations in Multiethnic States. Evidence from Nigeria and Ethiopia 1960-1998*. Ph.D. dissertation. The Fletcher School of Law and Diplomacy. Tufts University: 2000. S. 2

⁷⁰ ABEBE, Berhanie. *The economics of ethnic federalism in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. Department of Economics. The University of Utah: 2006. S. 51.

porážku.⁷¹ Od té doby OLF funguje za zahraničí, nejprve ze Súdánu, poté ze Somálska a nakonec z Eritrey.⁷²

I tyto události měly nemalý vliv na oromský nacionalismus a upevnění již zmiňovaného mýtu o společném nepříteli, který měl jasné obrysy už dávno před těmito událostmi a byl jimi jen ještě více podpořen. Skutečnou hrozbou pro jednotu Etiopie je OLF i z toho důvodu, že na rozdíl od OPDO nechává stále otevřenou otázku odtržení Oromie od Etiopie, která se zrodila po neúspěšných jednáních mezi vládou a OLF v roce 1997.⁷³ Takové řešení však není pro Etiopii myslitelné už jen proto, že Oromie je nejbohatším regionem země. Nezávislá Oromie by navíc znamenala rozpad celé Etiopie a mnoho oromských intelektuálů s takovým řešením problémů ani nesouhlasí.

Joshua Lincoln se domnívá, že přežití a prosperita multietnických států závisí spíše na přijetí, než na vyloučení, na smíření se a udělení volebního práva všem populacím uvnitř hranic.⁷⁴ A podobně i mezi dalšími Oromskými vzdělanci převládá názor, že „*Oromové jsou Etiopané, jsou součástí etiopského národa, ale oromština musí být národním jazykem*“⁷⁵.

Otázka jazyka je velmi složitá a vyvolává mnoho emocí. Oromové až do 18. století písmo vůbec neužívali a vlastní tedy nemají. První velké oromsky psané texty se objevují ve století 19., kdy oromský protestant

---

⁷¹ MARKAKIS, John. *Ethiopia. The last two frontiers*. Woodbridge, Suffolk: Boydell & Brewer Ltd, 2011. S. 282 – 285.

⁷² SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. University of California: 2005. S. 247.

⁷³ LINCOLN, Joshua. *The Effect of Federalism on Intergroup Relations in Multiethnic States. Evidence from Nigeria and Ethiopia 1960-1998*. Ph.D. dissertation. The Fletcher School of Law and Diplomacy. Tufts University: 2000. S. 318.

⁷⁴ LINCOLN, Joshua. *The Effect of Federalism on Intergroup Relations in Multiethnic States. Evidence from Nigeria and Ethiopia 1960-1998*. Ph.D. dissertation. The Fletcher School of Law and Diplomacy. Tufts University: 2000. S. 292.

⁷⁵ SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. University of California: 2005. S. 237.

Onesimos Nasib přeložil do oromštiny bibli a další religiozní díla.⁷⁶ Dokonce se kolem něj vytvořila skupina lidí, kteří se věnovali překladům, sběru písní a příběhů či tvorbě slovníku. Tyto události mohou být považovány za první krok, jenž dal vzniknout oromské literatuře.⁷⁷

Za vlády Haile Selassieho pak bylo zakázáno vlastnictví oromsky psané literatury a vyučování ve školách probíhalo výhradně v amharštině. Po svržení císaře Derg opět povolil publikování knih v oromštině a když padl, OLF okamžitě začala se vzdělávacím programem, aby tak mezi Oromy šířila gramotnost. Dnes už se oromština vyučuje ve školách, stále však probíhají spory o písmo, ve kterém se má vyučovat. Oromové si vybrali latinku s odůvodněním, že amharské písmo je pro oromský jazyk nevhodné. Kritici však poukazují na fakt, že odlišné písmo pouze zkomplikuje situaci studentům, kteří musí ovládat oba jazyky. Nicméně odmítli přiznat, že by takový problém existoval v případě angličtiny, která je na školách běžně vyučována.⁷⁸ Očekává se, že většina Etiopanů by tedy měla ovládat tři jazyky – svůj mateřský jazyk, amharštinu a angličtinu. Mnoho lidí, jejichž mateřským jazykem je amharština, se však neučí žádný další z etiopských jazyků. Gideon Cohen tedy navrhuje, aby byli tito lidé a především děti ve školách podporovány ve studiu etiopských řečí. Pokud se oromské děti a děti dalších etiopských populací musí učit amharsky, bylo by vhodné, aby se i amharské děti věnovaly studiu některého z etiopských jazyků.⁷⁹

Je potřeba zmínit, že Oromové nikdy nebyli zcela jednotní a netvořili jeden celek. Když jejich populace vzrostla, začali se tříštit na

---

⁷⁶ SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. University of California: 2005. S. 240-258.

⁷⁷ BULCHA, Mekuria. *Onesimos Nasib's Pioneering Contributions to Oromo Writing*. Nordic Journal of African Studies 4(1), 1995. S. 36 – 59.

⁷⁸ SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. University of California: 2005. S. 240-258.

⁷⁹ COHEN, Gideon. *The Development of Regional & Local Languages in Ethiopia's Federal System*. S. 165 – 180. In: TURTON, David. *Ethnic Federalism: The Ethiopian Experience in Comparative Perspective*. Oxford: James Currey 2006, 288 s.

skupiny, klany a rody a šířit se různými směry⁸⁰. Zkušenosti z bojů s Amhary a zejména politika Haile Selassieho silně přispěly ke zformování jakési pan-oromské identity, která zde až do 60. let nebyla. Vznik nacionalismu umožnilo stěhování některých Oromů z venkova do urbánních oblastí, kde se, především na univerzitách, mohli setkávat s Oromy z různých regionů. Teprve tehdy byli schopni chápat oromskou populaci jako majoritu zneužívanou minoritní skupinou.⁸¹ Pro obyvatele Etiopie však není lehké se ke vzdělání dostat, protože drtivá většina obyvatel žije na venkově a vzdělávací centra jsou samozřejmě situována pouze ve velkých městech. Podle odhadů v roce 1994 dosáhlo vysokoškolského vzdělání méně než 0,01 % Oromů. Ti, kteří se ke vzdělání dostanou pak často odcházejí dostudovat do zemí západního světa a je těžké najít afrického vedoucího představitele nacionalismu, který by neabsolvoval studium v zahraničí nebo zde alespoň dlouhodobě nepobýval.⁸²

Podle oromských aktivistů (mezi které patří např. Assafa Jalata, o němž bude řeč později), byli Oromové během habešské expanze považováni pouze za předměty, nikoliv členy expandujícího etiopského státu. Jejich půda připadla amharským osadníkům a situaci nijak nepřilepšily ani velmi vysoké daně. Nejzásadnější vliv na formování společné identity všech Oromů a tedy i na umožnění vzniku nacionalismu však měly především tyto dva faktory. Prvním bylo již zmiňované povstání v Bale, jež skončilo bombardováním a útekem tisíců Oromů do zahraničí. Zejména mladí muži pak v cizině vstupovali do armády, aby se mohli po řádném výcviku vrátit a zapojit se do partizánské války proti režimu. Druhým takovým faktorem pak byla Asociace Macha-Tulama, respektive

---

⁸⁰ TASEMA, Ta'a. *The political economy of western central Ethiopia: From the mid-16th to the early-20th centuries*. Ph.D. dissertation. Michigan State University: 1986. S. 20-21.

⁸¹ JALATA, Asafa. *The Emergence of Oromo Nationalism and the Ethiopian Reaction*. S. 1 – 26. In: JALATA, Asafa. *Oromo nationalism and the Ethiopian discourse: the search for freedom and democracy*. Lawrenceville: The Red Sea Press, 1998. S. 4.

⁸² HASSEN, Mohammed. *The Development of Oromo Nationalism*. S. 67 – 80. In: BAXTER, Paul Trevor William, Jan HULTIN a Alessandro TRIULZI. *Being and Becoming Oromo: Historical and Anthropological Enquiries*. Lawrenceville: Nordic Africa Institute 1996, 310 s.

snahy o její zrušení. Asociace Macha-Tulama vznikla původně jako organizace na podporu Oromů a jejich práv. Usilovala o respektování identity občanů státu, o rovnost jednotlivých skupin v zemi a o uchování a oživení oromského jazyka. Selassieho vláda se snažila organizaci zrušit nejprve jejím zakázáním a později odsouzením jejího vedoucího představitele Tadesse Biru k smrti. Tím byly základy pro vznik oromského nacionalismu položeny a organizace se stala platformou pro formování etnické identity Oromů. Na jejích troskách pak vznikla organizace nová, a to OLF, která se stala opozicí Dergu a hlásala osvobození celého oromského národa od etiopského kolonialismu.⁸³

Současné problémy oromské populace v Etiopii a neschopnost dosáhnout jakýchkoliv výsledků, či úspěšného jednání vyplývají nejen z amharské dominance, ale také z nejednoty politické reprezentace Oromů. Nejen, že zde proti sobě stojí OPDO a OLF, ale samotná OLF se počátkem 21. století ještě rozdělila na několik dalších frakcí, které nejsou schopny shodnout se na společných cílech či prostředcích, užitých k dosažení těchto cílů.⁸⁴ Proto i oromská inteligence vyzývá k jednotě a kooperaci, zanechání rivality i sporů.⁸⁵

Looltu Oromoo na serveru *gadaa.com* volá po větší medializaci celého problému a po zakročení proti utlačování Oromů v Etiopii. Tvrdí, že Oromové v Oromii, nikdy neví, kdy budou jejich sousedé zmasakrováni, je pro ně nebezpečné vyhledávat informace o událostech, které se dějí kolem nich a nemají ani přístup k technologiím umožňujícím získání takových informací. Shromáždění více než dvou osob mimo dům je zakázáno a jsou zde tisíce mučených politických vězňů. Dokonce prý není neobvyklé vidět vojáky TPLF obviňovat lidi z porušování zákazu

---

⁸³ SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. University of California: 2005. S. 245-246.

⁸⁴ MARKAKIS, John. *Ethiopia. The last two frontiers*. Woodbridge, Suffolk: Boydell & Brewer Ltd, 2011. S. 285.

⁸⁵ BIYYAA, Qeerransoo. There is No Ethiopia Without Oromia – Minnesota OACC Panelists. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=2957>

shromažďování a pak je odvážet na neznámá místa. Looltu Oromoo je přesvědčen, že již příliš dlouho se vede debata o nejednotě Oromů a je potřeba konečně jednat. Nutné je, dle jeho názoru, získat co nejvíce obrazového materiálu (jako jsou fotky či videa), aby bylo možno skutečně dokázat zločiny, které jsou na Oromech páčány.⁸⁶

Asafa Jalata je dokonce přesvědčen, že všechny habešské elity chtějí zničit oromská nacionální hnutí jakýmkoliv dostupnými prostředky, proto nenávidí OLF a snaží se tamní Oromy obrátit proti ní. Je tedy nutné, aby oromské elity překonaly svou nevyzrálou a ignoraci politiky a sjednotily oromská hnutí v jednu vůdčí organizaci.⁸⁷

Od roku 1991 třímá moc nad Etiopií ve svých rukou premiér Meles Zenawi, muž, kterého jedni nazývají diktátorem, zatímco jiní v něm vidí hrdinu. V západním světě oblíbený politik vystupoval jako spojenec Evropy a Spojených států amerických v boji proti terorismu. Amerika však investovala své peníze pouze do tohoto muže, který v srpnu 2012 zemřel. Nemera G Mamo ve svém článku píše, že je potřeba uvědomit si porušování lidských práv v Etiopii a investovat především do institucí, které mohou pomoci zlepšit tyto podmínky, protože podpora lidských práv usnadňuje ekonomický rozvoj země.⁸⁸ Za Zenawiho vlády došlo ke zlepšení ekonomické situace Etiopie, za což byl také občany a západním světem chválen, ale zároveň byl kritizován pro neochotu tolerovat politickou opozici.⁸⁹ V povědomí Oromů je Meles Zenawi člověkem, pod jehož vládou lidé umírali v koncentračních táborech nebo se z nich vraceli zmrzačení. Zůstává pro ně mužem, který ve jménu

---

⁸⁶ OROMOO, Looltu. Oromo: The Era of Cynicism and Talk is Over, Now is the Time to Act. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=3112>

⁸⁷ JALATA, Asafa. What is the Future of the Oromo People. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=3016>

⁸⁸ MAMO, Nemera G. Late PM Meles Zenawi: Disdained Inside, Relished Outside. *Gadaa.com* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/15644/2012/09/01/late-prime-minister-meles-zenawi-disdained-by-insiders-relished-by-outsiders/>

⁸⁹ Ethiopia's Hailemariam Desalegn sworn in as prime minister. *BBC News* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-19672302>

ekonomického rozvoje prodával farmy a vodní zdroje farmářů i pastevců zahraničním kontraktorům a vystavil tím tyto lidi chudobě a bezdomovectví.⁹⁰

Podle Mosisa Agy, prezidenta Oromo Studies Asociation jsou politické vraždy, únosy, nezákonná věznění i mučení Oromů rozšířeny i v dnešních dnech a ti, kteří ze země odejdou do sousedních států, jsou násilně přivedeni zpět do Etiopie. Vláda neváhá překročit státní hranice, aby mohla uprchlíky pochytat a přivést zpět. To je umožněno aliancemi Etiopie s okolními státy – Džibutskem, Somálskem, Jemenem a Keňou. Uprchlíci jsou zde pronásledováni, věznění a navraceni do Etiopie. Stejná situace je i v dalších státech jako je Saúdská Arábie, Tunisko, Libye nebo Egypt. Mosisa Aga tedy apeluje na tyto státy i na státy západního světa, aby umožnily těmto uprchlíkům usadit se a stát se tak produktivními členy společnosti.⁹¹

Na podzim roku 2012 si EPRDF zvolila nového premiéra a tím se stal Hailemariam Desalegn, náměstek bývalého premiéra, který slíbil, že bude pokračovat v odkazu Melese Zenawiho beze změn.⁹² Někteří Oromové věří, že se blýská na lepší časy a demokracie si k Etiopii najde brzy cestu. OLF však tyto naděje nesdílí a předseda OLF Dhugaasaa Bakkako nevěří, že by Desalegn byl schopen naplnit požadavky utlačovaných etiopských populací. Potřeba je, dle jeho názoru,

---

⁹⁰ BAKKAKO, Dhugaasaa. Statement on Death of Mr. Meles Zenawi and the Appointment of Mr. Hailemariam Desalegn as the New Prime Minister of Ethiopia. *Oromo Liberation Front* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: http://www.romoliberationfront.info/press/Statement_on_the_Death_of_Mr._Meles_Zenawi.pdf

⁹¹ AGA, Mosisa. OSA's Appeal Letter about Oromo Refugees in North Africa and the Middle East. *QEERROO. The National Youth Movement for freedom and Democracy*. [online]. [cit. 11.4.2013]. Dostupné z: <http://qeerroo.org/2013/04/11/osas-appeal-letter-about-oromo-refugees-in-north-africa-and-the-middle-east/>

⁹² Ethiopia's Hailemariam Desalegn sworn in as prime minister. *BBC News* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-19672302>

fundamentální změna, ne jen výměna vládců. Jeho projev končí klasicky větou „Oromie bude svobodná“.⁹³

Bahru Zewde je přesvědčen, že všichni Etiopané touží po Etiopii, kde zavládne spravedlnost a rovnost. Toho lze dosáhnout nejen sofistikovanými zákony, ale především nezávislostí soudů na výkonné moci. Všichni občané si musí být rovni před zákonem a žít ve vzájemném respektu. Správným krokem pak podle něj bylo zavedení federální formy vlády.⁹⁴

---

⁹³ BAKKAKO, Dhugaasaa. Statement on Death of Mr. Meles Zenawi and the Appointment of Mr. Hailemariam Desalegn as the New Prime Minister of Ethiopia. *Oromo Liberation Front* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: http://www.oromoliberationfront.info/press/Statement_on_the_Death_of_Mr._Meles_Zenawi.pdf

⁹⁴ ZEWEDE, Bahru. *Society, state and history. Selected Essays*. Addis Ababa: Addis Ababa University Press, 2008. S. 358.

6 ZÁVĚR

Je tedy zřejmé, že nacionalismus a myšlenka oromské identity se postupně rodili po mnoho desetiletí, na jejich formování měly vliv především pocity útlaku a snahy panovníků a vlád o centralizaci země. Ačkoli kroky, které byly za tímto účelem podnikány, měly vést k jednotě etiopské společnosti, pouze rozdmýchávaly v podmaněných populacích zášť vůči vládnoucí vrstvě a tím rozpoutaly kolotoč povstání, pronásledování i vraždění. Nemalý podíl na medializaci konfliktů a prezentaci oromské jednoty a identity měli také umělci a novináři, kteří za to byli režimem tvrdě pronásledováni. A čím více krvavých konfliktů se odehrálo, tím silnější se stávala myšlenka společné oromské identity, která zde až do 20. století neexistovala. Její zrod byl formován několika klíčovými faktory.

Prvním z nich bylo dobytí Oromie Habešany, kdy byli Oromové považováni za barbary, které však lze amharizovat a začlenit do společnosti. Nicméně, Oromové ještě neměli žádnou politickou reprezentaci. Druhým faktorem byla vláda Haile Selassieho, jehož politické kroky Oromové chápali jako křivdu a útlak. Během jeho vlády došlo k nejdůležitějším událostem, které podpořily vznik oromské identity. Mezi tyto události patří především povstání v Bale, které bylo krvavě potlačeno, dále také zrušení asociace Macha-Tulama, jejíž představitel byl odsouzen k smrti a v neposlední řadě vznik OLF prezentující sebe sama jako osvoboditele, který vyvede Oromy z útlaku.

Další události, už jen myšlenku osvobození Oromů udržovaly a přižívovaly, takže Oromové začali poukazovat na svůj původ v Etiopii a jejich dlouhou historii a myšlenka osvobození Oromů dospěla až do fáze, kdy si oromští aktivisté přejí odtržení Oromie od Etiopie. Je ale třeba poukázat na fakt, že většina oromské inteligence s takovým řešením nesouhlasí. Mnoho z nich se považuje za Etiopany a chtějí být součástí etiopského státu, požadují pouze zrovnoprávnění oromštiny s amharštinou a volají po zlepšení životních podmínek. Většina z nich žije

v cizině a snaží se apelovat na státy západního světa, aby do situace zasáhly či alespoň umožnily oromským uprchlíkům usadit se a stát se tak produktivními členy společnosti.

Dodnes dochází v Etiopii k lokálním konfliktům a sporům souvisejícím s jazykem, nejednotou Oromů a neochotou vlády tolerovat opozici. Ať už se jedná o problematiku písma, vypalování lesů nebo špatné zacházení s uprchlíky v okolních státech a jejich násilné navracení do Etiopie, veškerá jednání zatím selhala a situace se dosud nemění. Bývalý premiér, který třímal v rukou moc v Etiopii přes dvacet let, byl ve světě oblíbeným politikem. Oromové ho však chápali jako člověka, který zavíral Oromy do koncentračních táborů a bral jim půdu, aby ji mohl prodat cizincům. Meles Zenawi však v roce 2012 zemřel a na podzim téhož roku byl zvolen nový premiér. Někteří Oromové doufají, že tato změna povede ke zlepšení životních podmínek nejen Oromů, ale i ostatních populací Etiopie. Radikální OLF však jejich optimismus nesdílí.

Ačkoli situace v Etiopii nevypadá příliš příznivě, jsem přesvědčena, že všichni Etiopané si přejí prosperitu svého státu a té není možné dosáhnout, pokud je země zmítána konflikty a spory. Jak píše Bahru Zewde je potřeba dosáhnout nezávislosti soudů na výkonné moci, všichni občané si musí být rovni před zákonem a žít ve vzájemném respektu. Je potřeba investovat peníze do vytvoření institucí, které pomohou zlepšit životní podmínky a především se budou věnovat problematice porušování lidských práv. Není možné, aby stát prosperoval, pokud jeho občané nemají politickou reprezentaci, která by hájila jejich zájmy, komunikovala s vládou a společně s ní se pokoušela nalézt kompromis přijatelný pro obě strany.

7 SEZNAM ZKRATEK

EPRDF - the Ethiopian Peoples Revolutionary Democratic Front

OLF – Oromo Liberation Front

OPDO - Oromo People's Democratic Organization

OSG – Oromia Support Group

TPLF - Tigray Peoples Liberation Front

UNHCR - Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky

8 ZDROJE

8.1 Použitá literatura

ABEBE, Berhanie. *The economics of ethnic federalism in Ethiopia*. Ph.D. dissertation. Department of Economics. The University of Utah: 2006. 233 s.

BAAR, Vladimír. *Národy na prahu 21. století. Emancipace nebo nacionalismus?*. Ostrava: Tilia, 2002. 415 s.

BAXTER, P. T. W. *Ethiopia's unacknowledged problem: The Oromo*. African Affairs, Vol. 77, No. 308, 1978. S. 283-296.

BIZUNEH, Belete. *An agrarian polity and its pastoral periphery: State and pastoralism in the Borana borderlands (southern Ethiopia), 1897-1991*. Ph.D. dissertation. Graduate school of arts and sciences. Boston University: 2008. 471 s.

BULCHA, Mekuria. *Conquest and Forced Migration: An Assessment of the Oromo Experience*. S. 27 – 56. In: HAMESO, Seyoum a Mohammed HASEN. *Arrested development in Ethiopia: essays on underdevelopment, democracy, and self-determination*. Trenton: Red Sea Press, 2006. 335 s.

BULCHA, Mekuria. *Onesimos Nasib's Pioneering Contributions to Oromo Writing*. Nordic Journal of African Studies 4(1), 1995. S. 36 – 59

BULCHA, Mekuria. *The Making of the Oromo Diaspora: A Historical Sociology of Forced Migration*. Kirk House Pub, 2002. 272 s.

COHEN, Gideon. *The Development of Regional & Local Languages in Ethiopia's Federal System*. S. 165 – 180. In: TURTON, David. *Ethnic Federalism: The Ethiopian Experience in Comparative Perspective*. Oxford: James Currey 2006. 288 s.

EIDE, Oeyvind M. *Revolution & Religion in Ethiopia. The growth & persecution of the Mekane Yesus Church, 1974-85*. Oxford: James Currey Ltd., 2000. 300 s.

GEDLU, Mesfin. *Subsaharská Afrika. Problémy demokracie, nacionalismu a mezinárodních vztahů*. Praha: Ústav mezinárodních vztahů, 1998. 119 s.

GELLNER, Ernest. *Nacionalismus*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2003. 133 s.

- HAILE, Alemayehu. *Gada system. The Politics of Tulama Oromo*. Finfinnee: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2009. 266 s.
- HAILE, Alemayehu a kol. *History of the Oromo to the sixteenth Century*. Finfinnee: Oromia Culture and Tourism Bureau, 2004. 327 s.
- HASSEN, Mohammed. *Conquest, Tyranny, and Ethnocide against The Oromo. A Historical Assessment of Human Rights Conditions in Ethiopia, ca. 1880s – 2002*. S. 23-66. In: GEBISSA, Ezekiel. *Contested terrain: essays on Oromo studies, Ethiopianist discourses, and politically engaged scholarship*. Michigan: Red Sea Press, 2009. 258 s.
- HASSEN, Mohammed. *The Development of Oromo Nationalism*. S. 67 – 80. In: BAXTER, Paul Trevor William, Jan HULTIN a Alessandro TRIULZI. *Being and Becoming Oromo: Historical and Anthropological Enquiries*. Lawrenceville: Nordic Africa Institute 1996, 310 s.
- JALATA, Asafa. *The Emergence of Oromo Nationalism and the Ethiopian Reaction*. S. 1 – 26. In: JALATA, Asafa. *Oromo nationalism and the Ethiopian discourse: the search for freedom and democracy*. Lawrenceville: The Red Sea Press, 1998. 301 s.
- KOZÁK, Jaromír. *Etiopská kniha mrtvých*. Praha: Eminent, 2004. 207 s.
- LEGESSE, Asmarom. *Oromo democracy: an indigenous African political system*. Trenton: Red Sea Press, 2000. 282 s.
- LINCOLN, Joshua. *The Effect of Federalism on Intergroup Relations in Multiethnic States. Evidence from Nigeria and Ethiopia 1960-1998*. Ph.D. dissertation. The Fletcher School of Law and Diplomacy. Tufts University: 2000. 383 s.
- MARKAKIS, John. *Ethiopia. The last two frontiers*. Woodbridge, Suffolk: Boydell & Brewer Ltd, 2011. 383 s.
- REID, Richard J. *Dějiny moderní Afriky od roku 1800 po současnost*. Praha: Grada Publishing a.s., 2011. 331 s.
- SCHÖPFLIN, George. *The Functions of Myth and a Taxonomy of Myths*. S. 19-35. In: HOSKIN, Geoffrey A., George SCHÖPFLIN. *Myths and Nationhood*. London: C. Hurst & Co. Publishers, 1997. 214 s.
- SMITH, Lahra. *Voting for a Nationality: Ethnic Identity, Political Institutions and Citizenship in Ethiopia*. Ph. D. dissertation. University of California: 2005. 393 s.
- STAUB, Ervin. *The Roots of Evil: The Origins of Genocide and Other Group Violence*. Cambridge: Cambridge University Press, 1989. 336 s.

TAREKE, Gebru. *The Ethiopian Revolution: War in the Horn of Africa*. New Haven: Yale University Press, 2009. 464 s.

TASEMA, Ta'a. *The political economy of western central Ethiopia: From the mid-16th to the early-20th centuries*. Ph. D. dissertation. Michigan State University: 1986. 233 s.

ZÁHOŘÍK, Jan. *Etiopie a otázka národní identity: Přihlédnutí k ústavám z let 1931, 1955, 1987 a 1994*. *Acta Politologica* Vol. 3, č. 1, 2011. S. 17 – 28.

ZÁHOŘÍK, Jan. *Territoriality and Identity: Opposing Views on Oromo Nationalism*. *Oriental Archive* 79, 2011. S. 261 – 280.

ZEWDE, Bahru. *Society, state and history. Selected Essays*. Addis Ababa: Addis Ababa University Press, 2008. 512 s.

8.2 Internetové zdroje

About OSG... *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/>.

AGA, Mosisa. OSA's Appeal Letter about Oromo Refugees in North Africa and the Middle East. *QEERROO. The National Youth Movement for freedom and Democracy*. [online]. [cit. 11.4.2013]. Dostupné z: <http://qeerroo.org/2013/04/11/osas-appeal-letter-about-oromo-refugees-in-north-africa-and-the-middle-east/>

BAKKAKO, Dhugaasaa. Statement on Death of Mr. Meles Zenawi and the Appointment of Mr. Hailemariam Desalegn as the New Prime Minister of Ethiopia. *Oromo Liberation Front* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: http://www.oromoliberationfront.info/press/Statement_on_the_Death_of_Mr._Meles_Zenawi.pdf

BIYYAA, Qeerransoo. There is No Ethiopia Without Oromia – Minnesota OACC Panelists. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=2957>

Ethiopia's Hailemariam Desalegn sworn in as prime minister. *BBC News* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-19672302>

JALATA, Asafa. What is the Future of the Oromo People. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z : <http://gadaa.com/oduu/?p=3016>

JALATA, Kulani. The Role of Revolutionary Oromo Artists in Building Oromumma. The Case of Usmayyoo Musa and Ebissa Addunya. *Oromocentre. The South Eastern Region Melbourne Oromo Community* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://oromocentre.org/oromian-story/the-role-of-revolutionary-oromo-artists-in-building-oromumma/>

MAMO, Nemera G. Late PM Meles Zenawi: Disdained Inside, Relished Outside. *Gadaa.com* [online]. [cit. 7.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/15644/2012/09/01/late-prime-minister-meles-zenawi-disdained-by-insiders-relished-by-outsiders/>

MELBAA, Gadaa. Oromia: an Introduction. *Gadaa.com* [online]. Khartoum, 1988 [cit. 24.10.2012]. Dostupné z: <http://www.gadaa.com/theland.html>

Oromia and The Oromo People. *Oromo Liberation front* [online]. [cit. 21.2.2013]. Dostupné z: <http://www.oromoliberationfront.org/OromiaBriefs.htm>

OROMOO, Looltu. Oromo: The Era of Cynicism and Talk is Over, Now is the Time to Act. *Gadaa.com* [online]. [cit. 6.4.2013]. Dostupné z: <http://gadaa.com/oduu/?p=3112>

OSG Press Release No. 46. December-2010 (Part II). *Oromia Support Group* [online]. [cit. 14.3.2013]. Dostupné z: http://www.oromo.org/osg/pr46_2.html.

ŠETKOVÁ, Alena. Imaginární společenství Benedicta Andersona. *Inflow: information journal* [online]. 2010, roč. 3, č. 4 [cit. 13.11.2012]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/imaginarni-spolecenstvi-benedicta-andersona>. ISSN 1802-9736.

The Oromo Chronology by Ethiopian Regimes. *Gadaa.com* [online]. [cit. 27.2.2013]. Dostupné z: <http://www.gadaa.com/regimes.html>

TRUEMAN, Trevor. Genocide against the Oromo people of Ethiopia?. *Oromia Support Group* [online]. [cit. 5.3.2013]. Dostupné z: <http://www.oromo.org/enocide-against-the-oromo-people-of-thiopia.html>.

9 RESUMÉ

This bachelor thesis deals with rise of Oromo nationalism and its manifestations in modern Ethiopian state.

Oromo were independent people until 19th century. Abyssinians start their expansion at the turn of the 19th and 20th centuries and this expansion involved Oromian states. Oromo were attacked and some of them were sold to slavery. Their number was decreased to half in this time. In 1930's Haile Selassie became an emperor. He tried to centralize the state through amharization of Ethiopian populations. That is why there were a lot of demonstrations and rebellions in this time and the rule of the last emperor Haile Selassie give rise to Oromo nationalism.

Selassie was overthrown in 1970's and Provisional Military Administrative Council (the so called Derg) assumed power. Also Oromo Liberation Front (OLF) was established in this time and it became an opposition of Derg. However the government didn't admit the opposition and that is why supporters of OLF were persecuted, prisoned and even executed.

In early 1990's Derg fell and Tigrean organizations assumed power. There was a new government and OLF was its member. However OLF resigned soon because of attacks upon its members and OLF became an illegal organization and civil war broke out in Ethiopia – The government on the one side and oromian organization on the other side.

Even in present days there are some conflicts and Ethiopia solves many issues. These issues are related with OLF supporters, script and language or refugees and many others. The situation goes so far that Oromo nationalists struggle for independence. However many Oromos don't agree with this solution. Lots of them consider themselves to be Ethiopians as they want to be part of Ethiopian state. They wish only better living conditions, stop human rights violations and equalization of Amhara and Oromo language.